

[John Winther]

Det er jo ikke mange dage siden, vi sidst havde lejlighed til at tale energipolitik her i tinget. Det var nærmere betegnet forrige tirsdag, hvor vi havde lejlighed til en drøftelse på baggrund af det beslutningsforslag, der var fremsat af venstre, konservative og centrumdemokrater, vedrørende vores fremtidige energipolitik.

Dengang meddelte handelsministeren, at han fortsat betragtede affaldsproblemet som uløst, og at dette stod i vejen for en dansk beslutning om indførelse af kernekraft.

Siden da, nogle ganske få dage efter at vi havde denne debat, har de svenske kraftværker med støtte af det svenske statslige selskab Vattenfall meddelt, at man nu har løst affaldsproblemet. Jeg vil derfor gerne spørge handelsministeren, om det betyder, at vi nu kan regne med, at regeringen vil opgive sit hidtidige forbehold på dette område.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg har også gennem aviserne set forlyden- det om, at det svenske statselskab Vattenfall har forelagt et materiale for den svenske regering, og miljøstyrelsen har oplyst, at der til den svenske regering er afgivet en rapport med forslag til opbevaring af radioaktivt affald.

Rapporten er udarbejdet på grundlag af et svensk krav om, at en atomreaktor kun må sættes i drift, såfremt indehaverne har indgået en aftale, som på betryggende måde tilgodeser behovet for oparbejdning af brugt brændsel, og som kan vise, hvor og hvorledes en helt sikker slutdeponering af det højradioaktive affald, der forekommer ved oparbejdning, kan ske.

Jeg går ud fra, at den svenske regering nærmere vil vurdere den rapport, den har modtaget, og såfremt resultatet af denne vurdering bliver positivt, ser jeg gerne, at der kunne blive tale om nordiske forhandlinger om løsning af affaldsproblemerne. Som bekendt har vi tidligere været inde på denne tanke, og vi vil selvfølgelig nu fra dansk side søge at holde os bedst muligt underrettet om resultatet af de svenske overvejelser.

John Winther (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg synes, der deri lå en anerkendelse af, at hvis det da i øvrigt passer – og det er jo ret

godt belyst i den rapport, der er kommet fra de svenske kraftværker – at man nu har løst problemet, så vil ministeren betragte dette som et væsentligt skridt fremad til at overvinde den danske regerings egne betænkeligheder. Man bør måske lige i denne forbindelse nævne, at det, man nu taler om i Sverige, er en sikker opbevaring flere millioner år ud i fremtiden, og bedre og finere kan vi vel næsten ikke forlange at få det.

Vi er selvfølgelig enige i, at hvis man kan få en løsning de nordiske lande imellem på dette område, så vil det da være en udmærket ting. Samtidig må vi lige minde regeringen om, at ganske mange lande – det er vist efterhånden 40 – har truffet beslutning om indførelse af kernekraft eller har kernekraft uden at have haft tilsvarende regeringsforbehold som det, der nu tilsyneladende alene er noget typisk dansk.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg tror, man skal vogte sig for at drage forhastede konklusioner af de forlydender, der er kommet, eller af det, jeg her har sagt.

Jeg vil gerne præcisere, at det er regeringens agt at opnå samarbejdsaftaler med et eller flere andre lande om en varig anbringelse af højradioaktivt affald. Det har vi været i gang med at undersøge muligheden for gennem længere tid og er stadig i gang med. Desværre er det sådan, at de forhåbninger, vi havde til at få en aftale med svenskerne, blev stærkt afsvækket, da man udsatte det oprindelige program i Sverige efter regeringsskiftet.

Skulle afleveringen af denne rapport nu ændre på mulighederne for at få en aftale med svenskerne, så vil vi hilse det med glæde, men vi arbejder altså stadig væk også med andre muligheder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at løse støjproblemerne i Folehaven og Københavns sydvestkvarter?«

(Spm. nr. 212).

Skriftlig begrundelse.